

W tradycji chrześcijańskiej praktyka ofiarowania wotów sięga do epoki średniowiecza. Szczególnie rozpowszechniła się w czasach klęsk społecznych (epidemii, wojen).

Wotum (z łac. donum votivum) – dar człowieka skierowany do Boga i Kościoła, będący wyrazem wdzięczności Wszechmogącemu za pewną łaskę (uzdrowienie ze śmiertelnej choroby, ochrona przed niebezpieczeństwem, urodzenie dziecka, itp.). Otrzymanie łaski Bożej może być związane ze wstawiennictwem świętego lub z modlitwą przed cudownym obrazem, figurą. Wtedy wota w tej lub innej formie z zasady ofiarują patronowi lub świątyni. † Ofiarowanie wotów nosi charakter prywatny i nie ma ściśle ustalonej formy oficjalnej. Jako dar mogą występować różne przedmioty (obraz świątyni, krzyż, paramenty liturgiczne albo stroje, itp.). Wota w postaci odlewów nóg, rąk, stóp, dłoni (świadczą o cudach uzdrowienia), serca (symbolizują miłość do Boga i świętych), a także różańce (na którym modliła się osoba, która otrzymała łaskę) lub pamiątkowych tablic wykonywane są ze złota lub srebra. Może to być także inny metal pokryty złotem.

Na naszych ziemiach wota w świątyniach (a zwłaszcza w sanktuariach) są spotykane dość często. Czasem są nimi obwieszane obrazy, a nawet całe ściany.